

4. [tranzitní zóna jako místo zajištění v působnosti cizinecké policie]

Následující otázky jsou relevantní v případě, že v souladu s odpovědí na druhou předběžnou otázku pokud není třeba provést azylové řízení, nýbrž řízení v oblasti spadající do pravomoci cizinecké policie.

- a) Musí být body 17 a 24 odůvodnění, jakož i článek 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen „návrátová směrnice“) ⁽¹⁾, vzhledem k článku 6 a čl. 52 odst. 3 Listiny, vykládány v tom smyslu, že ubytování v tranzitním prostoru za okolností, jaké jsou dány v původním řízení (prostor, který legálně nelze dobrovolně opustit v žádném směru), představuje zbavení svobody ve smyslu těchto ustanovení?
- b) Je s bodem 16 odůvodnění a s čl. 15 odst. 1 návratové směrnice, vzhledem k článku 6 a čl. 52 odst. 3 Listiny, slučitelná skutečnost, že zajištění žadatele ze třetí země trvá pouze z toho důvodu, že vůči němu bylo přijato rozhodnutí o navrácení a nemá dostatek materiálních prostředků k uspokojování svých potřeb (ubytování a výživy)?
- c) Je s bodem 16 odůvodnění a s čl. 15 odst. 2 návratové směrnice, vzhledem k článkům 6 a 47 a čl. 52 odst. 3 Listiny, slučitelná skutečnost, že ubytování představující zajištění de facto nebylo nařízeno žádným rozhodnutím o zajištění, není zaručen žádný prostředek k napadení zákonnosti zajištění a jeho trvání a zajištění de facto probíhá, aniž byla posouzena jeho nezbytnost či jeho přiměřenost nebo jeho možné alternativy?
- d) Může být čl. 15 odst. 1 a 4, až 6, jakož i bod 16 odůvodnění návratové směrnice vykládán vzhledem k článkům 1, 4, 6 a 47 Listiny v tom smyslu, že brání tomu, aby zajištění probíhalo bez určení jeho přesné délky trvání a bez určení okamžiku, kdy bude ukončeno?
- e) Může být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že když soud členského státu odhalí evidentně nezákonné zajištění, může jako předběžné opatření do okamžiku, kdy bude ukončeno správní řízení, uložit orgánu veřejné správy, aby státnímu příslušníkovi třetí země určil místo pobytu mimo tranzitní prostor, které by nebylo místem zajištění?

5. [účinná právní ochrana v souvislosti s rozhodnutím, jímž se mění země návratu]

Musí být článek 13 návratové směrnice, podle něhož se státnímu příslušníkovi třetí země poskytne možnost využít účinný prostředek právní nápravy ve formě odvolání proti „rozhodnutí týkajícímu se navrácení“, vykládán vzhledem k článku 47 Listiny v tom smyslu, že pokud opravný prostředek stanovený vnitrostátními právními předpisy postrádá účinnost, musí soud alespoň jednou přezkoumat žalobu podanou proti rozhodnutí, jímž se mění země návratu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 96.

⁽³⁾ Úř. věst. 2008, L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Győri Ítéltábla (Maďarsko) dne 20. prosince 2019 – JZ v. OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

(Věc C-932/19)

(2020/C 161/29)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Győri Ítéltábla

Účastníci původního řízení

Žalobce: JZ

Žalované: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Předběžná otázka

Brání čl. 6 odst. 1 [směrnice Rady 93/13/EHS o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách] ⁽¹⁾ takovému ustanovení vnitrostátního práva, podle kterého se za neplatná považují ujednání obsažená ve smlouvách o spotřebitelském úvěru – s výjimkou smluvních ujednání, která byla sjednána individuálně – na jejichž základě může úvěrová instituce uplatnit za účelem uvolnění finančních prostředků poskytnutých na pořízení předmětu úvěrování nebo finančního leasingu směnný kurz pro nákup a za účelem splácení dluhu směnný kurz pro prodej nebo jakýkoli jiný směnný kurz, než který byl uplatněn za účelem uvolnění finančních prostředků, a neplatná ujednání nahrazuje pro uvolnění finančních prostředků i splácení dluhu ustanovením, podle kterého se uplatní úřední směnný kurz vyhlášený Maďarskou národní bankou pro příslušnou cizí měnu, a to bez posouzení, zda uvedené ustanovení – s ohledem na všechna ujednání dané smlouvy – skutečně chrání spotřebitele před zvláště nepříznivými důsledky, a bez poskytnutí možnosti spotřebiteli projevit svou vůli ohledně svého zájmu využít ochrany zaručené tímto zákonným ustanovením?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 10. ledna 2020 – Flightright GmbH v. Eurowings GmbH

(Věc C-10/20)

(2020/C 161/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1. Musí být režim náhrady v případě zrušení letu podle článku 5 ve spojení s článkem 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že náhradu na základě analogického použití článku 7 uvedeného nařízení obdrží také cestující, kteří byli do cílového místa určení přepraveni náhradním letem více než hodinu před plánovaným časem odletu a byli tak do tohoto místa přepraveni alternativním letem dříve, než by tomu bylo u plánovaného (zrušeného) letu?
2. a) V případě kladné odpovědi na první otázku: Může být pak tato náhrada, která musí být v zásadě přiznána na základě čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004, snížena podle čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 261/2004 v závislosti na délce letu, pokud čas příletu náhradního letu předchází plánovanému příletu původně zarezervovaného letu?

b) V případě kladné odpovědi na otázku v bodě 2 a): Existuje v případě, že čas příletu náhradního letu daleko předchází plánovanému času příletu původně zarezervovaného letu, a to více než tři hodiny, důvod pro vyloučení možnosti snížení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91T (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).